

2) w § 8 skreśla się ust. 1.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

148.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1950 r.

w sprawie przejściowego dodatku do uposażenia dla pracowników Głównego Urzędu Statystycznego, zatrudnionych przy Narodowym Spisie Powszechnym 1950 roku.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. Pracownikom Głównego Urzędu Statystycznego, zatrudnionym przy Narodowym Spisie Powszechnym 1950 r., przyznaje się przejściowy dodatek do uposażenia, uzasadniony szczególnymi warunkami pracy w okresie jej trwania. W dalszym ciągu uchwały dodatek ten będzie nazywany dodatkiem spisowym.

§ 2. 1. Dodatek spisowy może być wypłacany w okresie od dnia 1 lutego 1950 r. do dnia 31 grudnia 1951 r.

2. Przewodniczący Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów może w porozumieniu z Ministrem Skarbu przedłużyć w drodze zarządzenia okres wypłacania dodatku o jeden dalszy rok.

§ 3. Dodatek spisowy może być wypłacany wymienionym poniżej pracownikom Głównego Urzędu Statystycznego, w następującej wysokości:

1) Prezes, Generalny Komisarz Spisowy	15.000 zł mies.
2) Wiceprezes, dyrektor (departamentu, biura)	12.000 zł mies.
3) Wicedyrektor (departamentu, biura), naczelnik wydziału, kierownik zespołu (działu), starszy radca, starszy inspektor	10.000 zł mies.
4) Kierownik Oddziału, inspektor	8.000 zł mies.
5) Radca, statystyk matematyczny, kierownik rachuby	7.000 zł mies.
6) Referendarz, podreferendarz, kierownik kancelarii ogólnej, kasjer	5.000 zł mies.

§ 4. Dodatek spisowy przyznaje:

- 1) Prezesowi i Generalnemu Komisarzowi Spisowemu — Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 2) Innym pracownikom — Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 5. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określa w drodze zarządzenia:

- 1) warunki przyznawania dodatku spisowego z zachowaniem zasady, że dodatek będzie przyznawany po indywidualnym stwierdzeniu jego uzasadnienia i że będzie ograniczony w czasie do okresu rzeczywistego wykonywania przez pracownika prac uzasadniających wypłatę dodatku;
- 2) ogólną liczbę pracowników otrzymujących ten dodatek w każdym roku kalendarzowym.

§ 6. Suma wypłaconych w roku kalendarzowym dodatków spisowych nie może przekraczać kredytów, przeznaczonych na ten cel w budżecie.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Skarbu.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

149.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1950 r.

w sprawie dodatku lotniczo-technicznego do uposażenia pracowników państwowych w służbie lotnictwa cywilnego.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. Pracownikom państwowym zatrudnionym w służbie lotnictwa cywilnego, którzy posiadają kwalifikacje lotniczo-techniczne i pełnią obowiązki na stanowiskach wymagających takich kwalifikacji, przyznaje się dodatek lotniczo-techniczny.

§ 2. Dodatek lotniczo-techniczny dla pracowników, którzy pełnią następujące czynności służbowe i odpowiadają warunkom określonym w § 1 wynosi miesięcznie:

1) w centralnym zarządzie Ministerstwa Komunikacji:	
dyrektor departamentu	12.000 — 15.000 „
wicedyrektor	12.000 — 14.000 „
naczelnik wydziału	10.000 — 14.000 „
kierownik kontroli cywilnych statków powietrznych	10.000 — 14.000 „
kierownik samodzielnego referatu	8.000 — 12.000 „
kierownik referatu podległego naczelnikowi wydziału	7.000 — 9.000 „
referent	5.000 — 7.000 „

2) w II instancji:

kierownik oddziału lotnictwa cywilnego	6.000 — 8.000 „
rzecznik nadzoru kontroli cywilnych statków powietrznych	8.000 — 10.000 „
referent	4.000 — 6.000 „

3) w I instancji:

zawodowca portu lotniczego	5.500 — 8.000 „
kierownik lotniczej szkoły motorowej	5.500 — 8.000 „
kierownik szkoły szybowcowej 3 pkt.	4.500 — 7.000 „
kierownik szkoły szybowcowej 2 pkt.	3.500 — 7.000 „
kierownik wyszkolenia lotniczo-motorowego lub kierownik techniczny w szkole motorowej	5.500 — 8.000 „
kierownik wyszkolenia szybowcowego	4.500 — 7.000 „
starszy instruktor wyszkolenia lotniczo-motorowego	5.000 — 7.000 „
starszy instruktor wyszkolenia szybowcowego	3.500 — 7.000 „
kierownik lotniczych warsztatów szkolnych	2.000 — 5.000 „
instruktor wyszkolenia lotniczo-szybowcowego	3.000 — 6.000 „
instruktor wyszkolenia lotniczo-motorowego	4.500 — 7.000 „
starszy instruktor mechaniczny	3.500 — 7.000 „
instruktor mechaniczny	3.500 — 7.000 „
zawodowca lotniska	3.000 — 6.000 „
podreferendarz samodzielnie opracowujący sprawy materiałowe magazynier sprzętu lotniczego	2.000 — 3.000 „
mechanik lotniczy	3.000 — 5.000 „

§ 3. Kwalifikacje lotniczo-techniczne oraz wysokość dodatku lotniczo-technicznego w granicach określonych w § 2 ustala Minister Komunikacji.

§ 4. 1. Dodatek lotniczo-techniczny wypłaca się niezależnie od dodatku funkcyjnego lub służbowego.

2. Dodatek lotniczo-techniczny nie przysługuje pracownikowi w okresie stanu nieczynnego, urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz na czas, przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek lotniczo-techniczny.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

150.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1950 r.

w sprawie utworzenia Państwowej Komisji Etatów Gospodarki Uspołecznionej.

§ 1. 1. Tworzy się Państwową Komisję Etatów Gospodarki Uspołecznionej, zwaną w dalszym ciągu „Komisją”.

2. Etata ni — rozumieniu niniejszej uchwały są etaty osobowe pracowników zarządu w przedsiębiorstwach i organizacjach gospodarki uspołecznionej.

3. Nie są pracownikami zarządu w rozumieniu ust. 2 pracownicy wydziałów (oddziałów) produkcyjnych, z wyjątkiem pracowników umysłowych.

§ 2. Do zakresu działania Komisji należy:

- 1) walka z przerostami etatów;
- 2) ustalanie norm zatrudnienia dla pracowników zarządu;
- 3) ustalanie typowych schematów etatów dla przedsiębiorstw i organizacji gospodarki społecznej;
- 4) zatwierdzanie etatów i kontyngentów etatów;
- 5) czuwanie nad przestrzeganiem przepisów prawnych dotyczących etatów.

§ 3. 1. Na czele Komisji stoi Prezes, powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Prezesa Komisji zastępują dwaj wiceprezesi, powoływani i odwoływani przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Prezesa Państwowej Komisji Etatów Gospodarki Społecznej.

§ 4. Prezes Komisji podlega Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Kolegium Komisji Etatów tworzą: Prezes, dwaj wiceprezesi oraz dwaj delegaci — po jednym — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Skarbu.

§ 6. 1. Kolegium Komisji zatwierdza corocznie w granicach preliminarzy budżetowych i planów finansowych:

- a) etaty centralnych zarządów i równorzędnych jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej;
- b) kontyngenty etatów dla organizacji i przedsiębiorstw podległych organom, o których mowa w lit. a).

2. W granicach kontyngentów (ust. 1 lit. b) centralne zarządy i jednostki równorzędne (ust. 1 lit. a) corocznie zatwierdzają etaty pracowników organizacji i przedsiębiorstw bezpośrednio im podległych oraz ustalają dla nich kontyngenty etatów, w granicach których organizacje powołujące zatwierdzają etaty pracowników przedsiębiorstw im podległych.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może w drodze zarządzenia zlecić Komisji zatwierdzanie etatów organizacji i przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1 lit. b).

§ 7. 1. Uchwały Kolegium Komisji mogą być zmieniane na wniosek zainteresowanego Ministra przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. W przypadku, gdy decyzja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nie zadawała Ministra, zainteresowany Minister może wniesić o rozpatrzenie sprawy przez Prezydium Rządu.

§ 8. 1. Ogólną ilość etatów i podział ich pomiędzy resorty, oddzielnie dla podległych danemu resortowi organów administracji publicznej, a oddzielnie dla organów gospodarki społecznej, ustala corocznie Rada Ministrów na wniosek Prezesa Rady Ministrów, zgłoszony w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu.

2. Co do związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów Rada Ministrów dokonuje ustaleń (ust. 1) w porozumieniu z Radą Państwa.

§ 9. Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może w drodze zarządzenia powołać terenowe organa Komisji albo też poruczyć pełnienie ich czynności innym organom administracji publicznej.

§ 10. 1. Organizację wewnętrzną Komisji określi statut, nadany przez Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów i Ministrem Skarbu.

2. Tryb działania Komisji i jej organów terenowych oraz zasady współdziałania z Prezydium Rady Ministrów, Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i Ministerstwami ustali regulamin, nadany przez Prezesa Rady

Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu.

§ 11. 1. Wszystkie organa administracji publicznej i gospodarki społecznej oraz organizacje i instytucje społeczne obowiązane są na żądanie Komisji i jej organów terenowych udzielać niezbędnych wiadomości i materiałów.

2. Organizacje i przedsiębiorstwa gospodarki społecznej obowiązane są umożliwić Komisji i jej organom kontrolę etatów na miejscu.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Skarbu.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

151.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 19 stycznia 1950 r.

w sprawie lokalnych organów statystycznych II instancji.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. k) i pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190), do czasu uregulowania sprawy lokalnych organów statystycznych zarządza się w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, co następuje:

§ 1. Jako tymczasowe organa statystyczne II instancji tworzy się wydziały statystyczne w Biurach Regionalnych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Organizację wewnętrzną wydziałów statystycznych oraz ich zakres działania określi zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydane na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 2. Dyrektorzy Biur Regionalnych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przejmą z chwilą zorganizowania wydziałów statystycznych czynności inspektorów statystycznych w urzędach wojewódzkich, powołanych okólnikiem Ministra Administracji Publicznej Nr 7 z dnia 5 lutego 1948 r. w sprawie lokalnych organów statystycznych (Dz. Urz. M. A. P. Nr 3, poz. 20) oraz czynności delegatur Głównego Urzędu Statystycznego, działających na obszarze Ziemi Odzyskanych.

§ 3. Wojewodowie udzielać będą, w razie potrzeby, pomocy Biurom Regionalnym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawach dotyczących koordynacji badań statystycznych na obszarze województwa.

§ 4. Nadzór fachowy nad czynnościami statystycznymi powiatowych władz administracji ogólnej oraz organów wykonawczych samorządu terytorialnego, jak również koordynacja badań statystycznych, podejmowanych przez te władze i organa, należy do Biur Regionalnych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, które działać będą w tym zakresie w porozumieniu z właściwymi wojewodami.

Powyższy nadzór i koordynacja nie obejmują zestawień liczbowych, przewidzianych w ust. 2 art. 8 dekretu z dnia 31 lipca 1946 r. o organizacji statystyki państwowej i o Głównym Urzędzie Statystycznym (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 239).

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim, z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO H. Mino
MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ Wł. Wolski

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20. Telefony: Redakcja 864-75, 867-28, Administracja 864-74.

PRENUMERATA „Monitora Polskiego” wynosi: cz. A — rocznie zł 1.800, półrocznie zł 1.000, kwartalnie zł 500, cz. B — kwartalnie zł 750, obie części A — B — rocznie zł 4.500, półrocznie zł 2.300, kw. 1.200. Prenumeratę „Monitora Polskiego” oraz ogłoszenia przyjmują Oddziały PAP: Łódź, Piotrkowska 153, Kraków, Rynek Kleparski 4, Katowice, Jana 11, Poznań, Mielżyńskiego 8, Bydgoszcz, Libelta 4, Wrocław, Traugutta 35. Konto czekowe P.K.O. Warszawa Nr 14797.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnoszą należy do Administracji „Monitora Polskiego” w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.